

Triomfarà el neoludisme? *EL SENYAL*. Març 2007

Avui ja no ens estranya veure nens de deu o dotze anys amb mòbils a la mà, cinc o sis comandaments a distància al menjador, tres o quatre televisors, DVD, iPods, ordinadors... Fa poc, aturat en un semàfor a la Gran Via de Girona, vaig veure que en el cotxe del costat un home gesticulava i cridava sol. La primera impressió que em va fer és que s'havia tornat boig, però de seguida em vaig adonar que existeix el bluetooth. Pel Pont de Pedra, una situació semblant: un jove caminant, parlava pel mòbil amb un micro petit i amb auriculars. Més d'un se'l mirava. No és estrany que davant del progrés de les noves tecnologies hagi nascut el neoludisme. Es tracta d'una ideologia sorgida a la darrera dècada del segle passat que s'oposa al desenvolupament de la revolució digital, la intel·ligència artificial i tot avenç científic que es recolzi en la informàtica. Les arrels cal buscar-les a principis del segle XIX, a Nottingham, el 1811, quan els teixidors s'havien quedat sense feina per culpa de les màquines. Un jove, Ned Ludd (d'aquí la paraula "ludista") va sabotejar dues màquines de la fàbrica on treballava. Els treballadors van començar una revolució que es va acabar amb la detenció de diversos líders ludistes.

Els neoludistes més radicals de finals del segle passat es van recolzar en un dur manifest de l'activista Theodore Kaczynski, que afirmava que les màquines acabaran en mans d'una elit de persones que posseiran el control de la humanitat. Abans de ser detingut, el 1996, va viure com un ermità. Avui el moviment pretén desencadenar un debat profund i pacífic sobre la relació de l'home i les noves tecnologies en la productivitat de la societat. Més informació a: <http://es.wikipedia.org/wiki/Neoludismo>

ÀNGEL RODRÍGUEZ VILAGRAN